

EXPLÓZIA LÁSKY

P O P R A D 2 0 0 6

„Pozdvihujem svoje o i k horám, odkia prichádza moja pomoc.“ (Ž.121.1)

„Až na kraj sveta s Tebou pôjdem, dobrú správu ponesiem, že nás tak miluješ...“, spievali zboristky chvál v nových, parádnych róbach. Toto je tá dobrá správa, ktorú chceme poveda národom a prišli sme to poveda aj Popradanom, že náš Pán Ježiš Kristus ich ve mi miluje.

Aj na toto aženie sme sa vopred pripravili a v piatok poobede vyštartovali autami z Košíc do centra Popradu, kde sa ve er konala vopred plagátmi avizovaná, evanjelizácia. Po chválach za ala káže nášho pastora slovami, že Popradania musia by ve mi zbožní udi, ke že sú obkolesení vysokými horami - Tatrami, ktoré

vytvaroval Boh svojou rukou. „Hory neublížia ani nepomôžu, ale môžu nás prinies do Božieho slova,“ pokračoval v kázaní pastor. Napríklad Kniha žalmov je plná hôr: „Pozdvihujem svoje o i k horám, odkia prichádza moja pomoc.“ (Ž.121.1)

Hory sú výsledkom sope nej innosti explózie kontrolovanej najmocnejšou Bytos ou Bohom. A tak, ako ony vybuchli pod Božím dohadom, tak aj v nás vybuchne explózia lásky, radosti a zasiahne nás Božia „horú avos“ a tomu, kto h adá riešenie do svojej situácie, Boh vždy dá. Pretože na zemi sa ni nedeje náhodne. Náš Boh, ktorý je plný lásky, má už pre

V spoločenskej sále renovovanej popradskej Reduty sa 23. júna 2006 v piatok večer konalo nie o úžasné, fascinujúce, o bolo sprevádzané explóziami lásky a cite nou „Božou horú avos ou“. Sálou sa niesli tóny prekrásnych, nášho jediného Boha oslavujúcich piesní. Tie miestami v prítomných návštevníkoch vyvolávali neodolate nú chu radostne poskakova a tleska, a prida sa tak k tej nádhernej, slávnostnej atmosfére pripomínajúcej nebeský ples. Taktá sa za alo naše letné misijné aženie na Slovensku v Poprade.

V POPRADE

každého pripravený nádherný plán. On nás vyťahne hore k sebe nad hriech, nad chorobu, do uzdravenia. A preto pre loveka existuje len jediná cesta – cesta smerom nahor, ako to zobrazujú i tatranské štíty. Boh poslal svojho Syna, Ježiša Krista, aby nás

odovzda svoj život nebeskému Bohu a u iní Ježiša Krista svojím Pánom. Hallelujah! Nech Pán žehná týchto nových súrodencov, aby zotrvali na vrchu, kam ich vyťahol Ježiš z diery, v ktorej dovtedy boli.

V ten ve er sme zo sály

Na Hospodina volám svojím hlasom, a ozve sa mi s vrchu svojej svätosti. (Ž.3.5)

Hospodine, kto bude pohostíni v tvojom stáne? Kto bude býva na vrchu tvojej svätosti? (Ž.15.1)

vyťahol hore. A kto prijme Jeho plán do svojho života, ten bude hlavou, nie chvostom, už nebude dierou, ale kon iarom, výšinou. Lebo nikto nedokáže vyjs sám z jamy, ale Ježiš ho vynesie. A v ten ve er tam v Redute sa traja vzácní udi stali Božím štítom na zemi, zanechali diery, za al pre nich nový život prijali Ježiša za svojho Pána a Spasite a. Urobili ten najdôležitejší krok v svojom živote, krok smerom nahor, von z jamy hriechu, hore do oslobodenia, do slávy. Nuž preto je na za iatku tejto reportáže spomínaný nebeský ples, lebo o už môže by v živote loveka slávnejšie, krajšie, než

odchádzali naplnení rados ou z toho, že sa našli tu v Poprade udi, ktorí už nechceli tr a kdesi v diere hriechu, ži bez Boha, ale prijali Ním ponúkanú pevnú ruku a vyliezli na nádherný kon iar nebeskej slávy. Po skon ení akcie sme posadali do áut a vyrazili „smerom hore“ do dedinky Štrba pozrie si zblízka tie úchvatné štíty, ktoré vytvorila Božia ruka. Ubytovali sme sa, porozprávali sa na izbách o dojmoch z ve era a tešili sa už na nasledujúci de , na konferenciu, ktorá bola pokračovaním podtatranského misijného aženia.

Sošli svoje svetlo a svoju pravdu, to nech ma vedie a dovedie na vrch tvojej svätosti a do tvojich príbytkov, (Ž.43.3)

Prv ako boly splodené vrchy, a prv ako si rodite sky sformoval zem a okruh sveta, od veku na vek si ty silný Bôh! (Ž.90.2)

Ing. Oľivia Illárová